

АВАНЕСОВ Рубен Іванович (Аванесов Рубен Іванович; 01. 02. 1902, м. Шуша, Республіка Карабах, Азербайджан — 01. 05. 1982, Москва) — російський мовознавець. Доктор філологічних наук (1948), професор (1937), член-кореспондент АН СРСР (1958). Державна

премія СРСР (1971). Почесний член низки закордонних академій та товариств. Закінчив Московський університет (1925). Досліджував фонетику й морфологію, орфоепію та орфографію, історію російської мови й діалектологію, лінгвогеографію та лексикографію. Розробив теоретичні засади та керував створенням історичного словника давньоруської мови. Ініціював складання діалектологічних атласів російської та білоруської мов. Один з ідеологів створення «Загальнослов'янського лінгвістичного атласу» і координатор роботи над ним діалектологічних комісій слов'янських країн; редактор перших випусків двох серій цього атласу. Сформульовані ним теоретичні ідеї сучасної лінгвогеографії у 1960–70-х рр. помітно вплинули на розвиток української лінгвогеографії, певною мірою втілені в «Атласі української мови».

Рекомендована література

1. Библиография трудов Р. И. Аванесова (1927–71) // Рус. и славян. языкознание: К 70-летию Р. И. Аванесова. Москва, 1972.

П. Ю. Гриценко

Бібліографічний опис:

Аванесов Рубен Іванович / П. Ю. Гриценко // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2001. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-42267>. – Останнє поновлення : 2025.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).